Annus I. - Vol. I. Die 20 Novembris 1909 Num. 20

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. X

LITTERAE APOSTOLICAE

I

ECCLESIA CATHEDRALIS CONSTANTINOPOLITANA EVEHITUR AD DIGNITATEM BASILICAE MINORIS.

PIUS PP. X

Ad perpetuam rei memoriam. — Cathedrale templum Constantinopolitanum, Spiritui sancto dicatum, et molis amplitudine, et artis operibus, et divini cultus splendore longe ceteris sacris catholicis aedibus in eodem apostolico Vicariatu sitis antecellit. Hoc enim templum, cui sedes adiacet patriarchalis Vicarii, pluribus indulgentiis ac privilegiis a Decessoribus Nostris ditatum, corpus sancti Crispini Pomponii e romanis coemeteriis elatum servat, insignibus sancti Ioannis Chysostomi reliquiis nobis litatur, atque etiam est basilicae vaticanae aggregatum. Catholicis latini-Constantinopolitanae urbis atque etiam orientalibus atque advenis summopere carum acceptumque, occasione sollemnium caeremoniarum, et potissimum quo die sancti Chysostomi agitur festum, licet peramplum sit, tamen ipsum templum impar est christiano populo continendo. Praeterea, a decessore Nostro Pio PP. IX pro Vicariis apostolicis cathedralis titulo ornatum, iure meritoque in Constantinopolitana urbe romanae unitatis centrum haberi potest atque appellari. Haec animo repetentes, cum venerabilis frater Vincentius Sardi, Archiepiscopus titularis Caesariensis, qui eadem in urbe Delegati apostolici pro orientalibus et Vicarii patriarchalis pro latinis munere fungitur, Nos enixis precibus flagitaverit, ut supradictam cathedralem ecclesiam ad basilicae minoris dignitatem evehere dignaremur, votis hisce annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae

cum ita sint, motu proprio, atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi, perpetuumque in modum, cathedralem ecclesiam Constantinopolitanam, Spiritui sancto dicatam, titulo ac dignitate basilicae minoris cohonestamus, illique omnia privilegia atque honorificentias tribuimus, quae minoribus almae huius Urbis Nostrae basilicis de iure competunt. Decernentes praesentes litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectat et in posterum spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos iudicari et definiri debere, atque irritum esse et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die XVII Augusti MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

L. ✠ S. R. CARD. MERRY DEL VAL, *a secretis Status.*

II

TEMPLUM BONAERENSE B. MARIAE VIRGINIS A ROSARIO EVEHITUR AD DIGNITATEM BASILICAE MINORIS.

PIUS PP. X

Ad perpetuam rei memoriam. — Bonaërensi in urbe Reipublicae Argentinae principe templum exstat Deo dicatum in honorem Deiparae Virginis a Rosario quod una cum continenti coenobio, Hispaniarum quoque Rege munifice largiente, conditum est a patribus Ordinis Praedicatorum, ac deinde frequenti in dies aucto fidelium concursu, horum stipe ac donis collatis, medio circiter saeculo decimoctavo nova molitione inchoatum, anno Domini MDCCLXXIX feliciter absolutum fuit. Sacra illa aedes, vulgo a sancto Dominico nuncupata, tum amplitudine, tum structura et conspicuis omnigenae artis operibus excellens, necnon divite et copiosa supellectili pro sacris caeremoniis obeundis apprime referta, catholicae gentis Argentinae veluti monumentum iure meritoque existimatur. Et sane tum in illius atrio ac vestibulo, tum interius habentur honorifica sepulcra magnorum ducum illius Reipublicae, qui militari prudentia ac virtute, non minus quam religionis studio emicuerunt; atque etiam templi eiusdem parietes ornant vexilla, quae, parta victoria,

catholici nominis hostibus anglis erepta fuerunt. Clero, sive Patribus Dominicianis, qui divinis officiis vacant, sacrisque muniis in bonum fidelis plebis assiduo studio inserviunt, sex addita sunt, ibidem erecta canonice sodalitia, sive confraternitates, nimirum a Ss. Sacramento, a Ss. Iesu nomine, a Ss. M. Virginis Rosario, itemque tertii Ordinis S. Dominici et B. M. V. a Misericordia (qui coetus maxima colonis Italis emolumenta affert), ac demum sodalitas ab angelica militia, divi Thomae Aquinatis appellata, quae omnia sodalitia maxime uberes ac salutares in Domino agro excolendo fructus produnt. Quae cum ita sint, cum dilecti filii, Prior illius provinciae regularis Ordinis Praedicatorum, a sancto Augustino appellatae, et Prior memorati coenobii Bonaërensis Nos supplicibus votis flagitaverint, ut super enunciatum templum Bonaërense basilicae minoris titulo ac dignitate cohonestare dignaremur, Nos, animo repetentes gloriosas praenobilis illius sacrae aedis memorias, optatis huiusmodi annuendum, quantum in Domino possumus, censuimus. Itaque, amplissimis etiam suffragiis permoti tum Archiepiscopi Bonaërensium tum procuratoris generalis Ordinis Praedicatorum Nobis exhibitis a dilecto filio Nostro Sebastiano S. R. E. Cardinali Martinelli, sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, motu proprio, atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praesentium vi, perpetuumque in modum, sacrae aedi Bonaërensi Virginis Deiparae a Rosario titulum ac dignitatem basilicae minoris conferimus, omnibus insimul privilegiis atque honorificentiis eidem attributis, quae minoribus almae Urbis basilicis de iure competunt. Decernentes praesentes litteras firmas, validas et efficaces semper exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, illisque, ad quos spectat et in posterum spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos iudicari et definiri debere, atque irritum esse et inane, si secus super his a quoquam, qnavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam speciali et individua mentione dignis, ceterisque omnibus in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub anulo Piscatoris, die XXIII Augusti MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

L. ✠ S. R. CARD. MERRY DEL VAL, *a secretis Status.*

III

INDULGENTIAE PERPETUAE CONCEDUNTUR PIIS SODALITIIS SUB TITULO " MISSIONIS IUVENUM, PUELLARUM, ET PATRUM MATRUMQUE FAMILIAS „ IN DIOECESI GURCENSI ERECTIS VEL ERIGENDIS.

PIUS PP. X

Ad perpetuam rei memoriam. — Venerabilis frater Iosephus Kahn, Episcopus Gurcensis, Nos flagitat ut sodalitates omnes in dioecesi sua, ab ipso vel eius in episcopatu successoribus, canonice institutas vel instituendas, nunc et in posterum, sub titulo *Missionis iuvenum, puellarum, et patrum matrumque familias*, nonnullis indulgentiis augere de apostolica Nostra benignitate dignemur. Nos autem, probe noscentes, salutare ac frugiferum esse consilium illud excitandi ad pietatis studia catholicas familias, quantum in Domino possumus, votis his annuendum existimamus. Quae cum ita sint, de omnipotentis Dei misericordia ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis fidelibus, qui nomen suum dederint cuilibet e sodalitatibus nunc et in posterum aut erectis aut erigendis canonice, vel ab hodierno Antistite vel ab ipsius in munere successoribus, intra dioecesis Gurcensis limites, sub titulo supramemorato *Missionis iuvenum, puellarum, nec non patrum matrumque familias*, qui singulis annis, admissorum sacramentali confessione expiati ac caelestibus epulis refecti, respectivi sodalitii festivo die a loci parocho annuntiando, aut una ex tribus Dominicis sequentibus immediate, ad cuiusque eorum lubitum eligenda; et similiter alio quovis anno, die ad sodalis cuiusque arbitrium pariter eligendo; item Assumptionis Deiparae Virginis festo, idest die quinta ac vigesima martii mensis, feria quinta quadragesimae, qua Dolorosae Virginis memoria recolitur, ab ortu usque ad occasum solis diei ipsius; Dominica Paschatis Resurrectionis D. N. I. C.; Dominica tertia post Pascha, qua festum agitur Patrocinii sancti Ioseph; die, quovis anno, intra Adventum Domini ad sodalis arbitrium: tandem Nativitate D. N. I. C. a primis vesperis ad occasum solis dierum huiusmodi, propriam respectivae sodalitatis ecclesiam, si exstet, secus cuiusque curialem devote visitent, ibique pro christianorum Principum concordia, haeresum exstirpatione, peccatorum conversione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effundant, quo ex iis die id agant, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Insuper, iisdem sodalibus nunc et in posterum pariter dictas in societates rite adlectis vel adlegendis quoties in sancta Missa pro consociis orent, septem annos

totidemque quadragenas; quoties vita functum sodalem ad sepulcrum comitentur, quinos annos: denique quoties contrito saltem corde pro sodalibus omnibus orationem dominicam cum angelica salutatione et *Gloria Patri* pie recitent, de numero poenalium in forma Ecclesiae consueta centum dies expungimus, Porro largimur sodalibus ipsis, si malint, liceat plenariis his ac partialibus indulgentiis functorum vita labes poenasque expiare. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum sub anulo Piscatoris, die VII Octobris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

L. ✠ S. R. CARD. MERRY DEL VAL, *a secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD CAROLUM SIMON ET PETRUM MARTIN, DE INSTITUTA SOCIETATE CUI TITULUS " LA MANÉCANTERIE DES PETITS CHANTEURS À LA CROIX DE BOIS ".

Dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem. — Praeclare quae nuper allata sunt de instituta communi vestro consilio societate, cui nomen *la Manécanterie des petits chanteurs à la Croix de bois*, haud mediocri iucunditate accepimus. Utrumque laetamur: et vos rite pueros edocentes ecclesiasticos concentus, ad optatam musicae sacrae instaurationem sedulas conferre curas, et musicae artis studium fructuosius reddere, christianâ, ad quam volentem animum adiicitis, canentium puerorum institutione. Optima sane ratio provehendi decorem domus Dei, *qui ex ore infantium et lactentium perfecit sibi laudem!* Coepta haec vestra felici exitu cumulet Deus cui operam vestram studiumque navatis. Nos interea, auspicem caelestium munerum et benevolentiae Nostrae testem, apostolicam benedictionem vobis, dilecti filii, iis omnibus qui vobiscum una praefatae societati moderandae eidemque iuvandae adlaborant, nec non pueris in chorum adscitis amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die 1 Augusti MCMIX, Pontificatus Nostri anno sexto.

PIUS PP. X

II

AD FRIDERICUM BRUNETTI, CANONICUM MARCIANUM, PRAEFECTUM DISCIPLINAE IURIS TRADENDAE IN SACRO SEMINARIO VENETIARUM.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Orationem a te nuper habitam ad alumnos istius, cui praesides, disciplinae, Nobisque pientissime dicatam, equidem libenti animo et accepimus et legimus. Omnino, quae Nobis inerat opinio, cum pietatis tum doctrinae tuae, eam tu pulchre confirmasti hoc munere: de quo non mediocres tibi agimus gratias. Idque facimus eo libentius, quia omnem tu diligentiam sollertiamque confers, ut videmus, ad fructum istius Instituti, quod maxime Nobis cordi est. Itaque tibi, dilecte fili, in auspicium divinorum, quae precamur, munerum, atque in argumentum benevolentiae paternae, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die VII Septembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X

III

AD V. E. IOSEPHUM MARIAM CARD. MARTIN DE HERRERA Y DE LA IGLESIA, ARCHIEPISCOPUM COMPOSTELLANUM, ANNO QUINQUAGESIMO SACERDOTII EIUS.

Dilecte Fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Gratulamur tibi, dilecte Fili Noster, quod proxime, ut accepimus, natalem quinquagesimum sacerdotii tui celebrabis: nec dubitandum, quin is dies, non solum tibi, sed universae dioecesi tuae faustus laetusque sit futurus. Novimus quanta et sollertia et caritate munus sacri pastoris administres; et quantam propterea tui gregis in te pietatem esse oporteat. Nobis autem istam et tuam et tuorum laetitiam eo libet potestatis Nostrae augere munere, quod tu profecto vehementer optas. Itaque in eum diem tibi damus, ut, Sacrum solemne faciens, plenariae indulgentiae beneficio ipse perfruare, et, Sacro peracto, eiusdem beneficii compotem facias populum, ei, nomine Nostro, benedicens. Interea tibi, dilecte Fili Noster, auspicem divinorum munerum, apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die X Septembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP X

IV

AD R. P. HENRICUM DEBOUT, OB EDITA OPERA DE B. IOANNA DE ARC.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Inter eos, qui nostra memoria vitam resque gestas Ioannae de Arc scribendo narrarunt, illustrem sane locum tibi arrogant bina illa opera, quae edidisti; unum quidem destinatum doctis, alterum autem accommodatius multitudini, utrumque vero vulgatissimum, et cum probatum peritis, tum Romani Pontificis laude honestatum. Sed tu tamen, pro tuo Ecclesiae patriaeque studio, versari eodem in argumento non cessas. Scilicet non satis habes id egisse in primis, ut Puellam magnanimam, Gallorum saluti natam, melius cognoscerent cives tui, eiusque gloriam caelestibus honoribus augeri expeterent. Nunc enim, cum eam Nos beatarum virginum fastis adscripsimus, tu, ut huius facti beneficam vim longe plurimi popularium participent, diligenter curas; novumque propterea de Ioanna volumen profers, quo fiat, ut consopitae bonorum voluntates tantarum admiratione virtutum excitentur. Nos equidem tibi, hoc labore, tua in ecclesiam Gallicam cumulanti merita, gratulamur; consiliumque tuum, quaesumus, muneribus gratiae suae Deus fortunet. Quorum auspicem, tibi, dilecte fili, apostolicam benedictionem paterna cum caritate impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die x Septembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X

V

AD RR. PP. DD. IOANNEM FIDELEM BATTAGLIA, ARCHIEPISCOPUM TITULAREM CYZICENUM, ET EPISCOPOS HELVETIORUM, ANNUO COETU HABITO.

Venerabiles Fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Litterae communiter a vobis missae ex annuo coetu, seu *conferentia* (cui tu praefuisti ut senior, quem diu Episcopum ecclesia Curiensis habuit), eximium Nobis testimonium attulerunt fidei, pietatis observantiaeque vestrae; quod quidem, si non novum, accidit tamen periucundum. De Sancto Anselmo, quae nuper Nos ob saecularem tanti viri memoriam scripsimus, ex iis vos ardorem concepisse ad omnes rite obeundas vestras partes, gaudemus. Gratum est etiam, quod pollicemini, vobis in corroganda piorum stipe, post sacras Missiones domesticas, Africanas quoque fore curae. Quod

vero de helvetica populi catholici consociatione additis, id scitote, Nobis esse gratissimum. Magno nimirum Nos afficiunt solatio ista bonorum studia, tam bene ac tam multipliciter de religiosa re, de christiana humanitate, de civitate ipsa merentium: quos iure propterea vos omni favore et gratia prosequimini. Nos autem eisdem significetis volumus plenum paternae benevolentiae animum Nostrum: quumque grates agimus Deo, qui tam salubria adspiravit dilectis filiis consilia, tum ut semper eis ad perficiendum adsit, precamur. Atque auspicem divinorum munerum, vobis, venerabiles Fratres, et clero populoque vestro apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XXVIII Septembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X

VI

AD V. E. IOANNEM CARD. KATSCHTHALER, ARCHIEPISCOPUM SALISBURGENSEM, DE CATHOLICA STUDIORUM UNIVERSITATE SALISBURGI CONDENDA.

Dilecte Fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Praestantium virorum coetum iis comparandis quae ad liberam eamque catholicam studiorum Universitatem Salisburgi condendam sunt necessaria, suscepto muneri explendo opem omnem atque operam dedisse, et suae navitatis fructus cepisse non exiguos, nuncium optatissimum accepimus, et gratulamur. Errorum quippe colluvies, qua ob effrenem ubique docendi scribendique licentiam adolescentium mens inficitur eorumque animus ad nefas omne pertrahitur, atque inde ingravescentia in dies tempora, humanaeque consociationis futurae sortes, quae labentibus annis in maius usque discrimen vocantur, instituendi athenaei utilitatem atque adeo necessitatem edocent, eidemque studia Nostra ac patrocinia conciliant.

Equidem nescii haud sumus, egregium hoc facinus a comitiis Salisburgensis Ducatus decretum, communibus tuorum fidelium votis expetitum et a Leone XIII f. m., datis ad Archiepiscopos antecessores tuos binis pontificiis litteris, summopere commendatum, ob obstacula, sane nec pauca neque levia, amovenda, atque ob eam pecuniae vim corrogandam, quae tanto operi perficiendo par sit, tot undique premi difficultatibus, quibus superandis et multa die opus sit ac tenaci propositi voluntate. Providentissimus Deus, *qui coepit in vobis opus bonum*, ipse profecto *perficiet*. Sed ne divinae gratiae auxiliis desit humanarum virium conspiratio, te, dilecte

Fili Noster, adniti oportet, ut quotquot sunt tuae ditionis fideles conceptum animo consilium impensius foveant, et quantocius exsequi curent.

Interim, dum nobile inceptum a Decessore Nostro iterum iterumque probatum et Nos probamus et commendamus quam maxime, idem apostolica augemus benedictione, quam, alacritatis solatiique argumentum, patere volumus tibi, dilecte Fili Noster, optime merito coetui instituendae studiorum Universitatis praeposito, necnon reliquo clero ac populo tuae tradito vigilantiae.

Datum Romae apud S. Petrum, die x Octobris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X

SERMO

HABITUS A SS. D. N. PIO PP. X AD PEREGRINOS GALLOS IN AUDIENTIA DIEI XVIII NOVEMBRIS MCMIX.

Votre présence et vos témoignages solennels de dévouement et d'affection Nous apportent un véritable réconfort, en Nous confirmant les consolantes nouvelles qui Nous parviennent si fréquemment de la France, et qui nous montrent que, en dépit de tous les moyens par lesquels les adversaires du catholicisme s'efforcent de faire la guerre à la Religion et de persécuter les ministres sacrés qui l'enseignent, ainsi que les fidèles qui la professent ouvertement, la foi, en France, demeure invincible. — Le mot de persécution pourra résonner comme une expression d'amertume aux oreilles de quelques-uns. Mais Nous en appellons à la conscience du monde entier. Peut-on qualifier autrement l'œuvre de ceux qui, après avoir déchiré arbitrairement le pacte solennel fait avec l'Eglise – après avoir, par une usurpation manifeste, mis la main sur son patrimoine sacré – après avoir, en étouffant tout sentiment de pitié et de reconnaissance, chassé de leur patrie les citoyens, pleins de mérite, qui appartiennent aux Ordres religieux – après avoir fait passer calomnieusement pour ennemis de la République les ministres du Sanctuaire, parce qu'ils réclament, en faveur de la Religion et de l'Eglise, la liberté et le respect, auxquels elles ont un droit inviolable; peut-on, demandons-Nous, qualifier autrement l'œuvre de ceux qui, après tout cela, ne rougissent pas de dénoncer comme étranger à la France le pouvoir de l'Eglise, autant vaut dire le pouvoir même de Jésus-Christ, et de Celui qui Le représente sur la terre?

Certainement personne ne pourra trouver excessif le mot de persécution, puisque, ouvertement, les ennemis se sont dressés et se sont ligués ensemble contre le Seigneur et contre son Christ, en s'écriant: « Brisons « leurs liens, et secouons leur joug » (Psalm. II, 3).

Ils veulent supprimer jusqu'à la notion même du Christianisme, et, sous prétexte de se soustraire à l'autorité dogmatique et morale de l'Eglise, ils en acclament une autre, aussi absolue qu'illégitime, à savoir la suprématie de l'Etat, arbitre de la Religion, oracle suprême de la doctrine et du droit. Et cette prétention est douloureusement confirmée par la guerre implacable faite actuellement à vos Evêques, accusés d'être fidèlement soumis au Saint-Siège. Les vénérables Evêques de France, unis à leur Chef, autant par devoir de conscience que par affectueux dévouement, dépositaires et maîtres de la même doctrine et de la même morale, n'ont pas besoin de stimulant pour accomplir leur devoir.

Témoins du mal immense qui se fait aux âmes par l'école laïque, par la contrainte faite à la jeunesse de se servir de livres impies et immoraux, comment pourraient-ils tolérer que le peuple soit trahi dans ses intérêts les plus sacrés? Sentinelles avancées, ils jettent le cri d'alarme, et attirent l'attention des pères de famille sur les périls qui menacent leurs enfants. Alors que tout citoyen français a le droit de faire entendre sa parole et ses plaintes aux autorités suprêmes, la vérité proclamée par les Evêques devient un objet de haine et d'hostilité de la part de ceux-là mêmes qui gouvernent; et, non seulement, on enlève à ces Evêques le droit d'instruire les fidèles de leur devoir, mais on en arrive au point d'exciter et de soutenir ceux qui les traînent devant les tribunaux.

Mais cette persécution déloyale et ouverte, pas plus qu'elle ne terrorise Nos vénérables Frères les Evêques de France, ne leur fait perdre, ni à eux, ni à Nous, la constance et le courage dans la lutte. Car, Nous le savons, l'Eglise, ici-bas, est militante; Nous, ministres de Jésus-Christ, nous devons représenter notre Chef, aussi bien dans la prédication de sa doctrine que dans la reproduction de ses souffrances; et plus âpre est la lutte, plus puissante se fait sentir l'assistance du Ciel.

Cependant, il ne nous appartient pas, vous dirons-Nous, en empruntant les paroles de Judith au peuple d'Israël, il ne nous appartient pas de marquer à Dieu le terme de sa patience envers ses ennemis, ni de Lui fixer le jour de notre délivrance. Ce ne serait pas là le moyen d'attirer sur nous sa miséricorde, mais plutôt de prolonger ses rigueurs. Attendons avec une humble confiance et dans le fidèle accomplissement de notre propre devoir l'heure de ses consolations. Il saura prendre contre nos ennemis la revanche de nos larmes.

A votre retour, portez à vos frères la bénédiction que Nous vous accordons de tout cœur. Recommandez à tous, ce que Nous vous recommandons à vous-mêmes, de vous tenir unis à vos Evêques, de les aider dans leurs détresses, de les consoler dans leurs douleurs par la dignité chrétienne de votre vie, et par votre obéissance à leurs directions; ainsi, vous pourrez justement vous confier à la miséricorde du Seigneur qui ne manquera pas d'exaucer nos prières et de venir à notre secours.

En vous adressant ces exhortations, fils bien-aimés, Nous vous accordons à vous et à vos familles, de toute l'affection de notre cœur paternel la bénédiction apostolique.

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

VERCELLEN.

IN BASILICA METROPOLITANA VERCELLENSI COLLEGIUM SEX CANTORUM PUERORUM CONSTITUITUR IN SCHOLAM PUERORUM, STATUTIS NORMIS.

Divini cultus augendi desiderio actus Urbanus Bonivardi, Episcopus Vercellensis, anno MCCCCXCV collegium instituit sex cantorum puerorum, qui *chiantri* vel *innocentes* vulgo appellati, dum in sacri concentus et musicae studiis versarentur, operam suam in cathedrali ecclesia Vercellensi sancti Eusebii praestarent. Provido huic instituto, anno MDLXX, die VII mensis septembris, iussu Emorum Patrum Tridentini iuris interpretum cum seminario dioecesano coniuncto, Romani Pontifices, Archiepiscopi et Vercellensis ecclesiae Capitulum peculiares interdum normas assignarunt, et beneficia contulerunt. Nunc vero SSmus Dominus noster Pius divina providentia Papa X, de incremento ac decore divini cultus apprime sollicitus, quemadmodum a Sui Pontificatus exordio sacrae musices curam Sibi maximam vindicavit, ita nunc habendam esse rationem duxit sedulae curae ac multiplicis ab hodierno Archiepiscopo Vercellensi, Theodoro Valfrè di Bonzo, adhibitae, ut in metropolitanam ecclesiam et in seminarium dioecesanum optatam musices cantusque instaurationem induceret. Qua propter, SSmi Dni nostri iussu, haec S. Congregatio Consistorialis, etiam de praesenti statu collegii vel instituti *chiantrorum* seu *innocentium*, itemque de oneribus, muneribus, iuribus eidem adnexis notitiâ diligenter ac plene comparatâ, audito quoque metropolitano Capitulo Vercellensi, quum

viderit sacrae liturgiae dignitati et Eusebiani templi decori iam non posse satis consuli sex tantum *chiantris* seu pueris cantoribus, statuit ita moderari rem, ut servata collegii institutione ac natura, ipsum aptius reddatur et ad sacros concentus rite modulandos et ad pueros in litteris ceterisque disciplinis plenius instituendos.

Itaque haec S. Congregatio, nomine ac iussu SSmi Domini nostri, cuivis actui vel normae, statuto, iuri, privilegio, consuetudini derogans, ad idem institutum pertinentibus, etiam ex parte ipsius Capituli Vercellensis vel alius cuiuspiam in eo causam habentis, decernit ac iubet quae sequuntur:

I. Institutum sex *chiantrorum*, sive *innocentium* in *scholam puerorum* augeatur, eaque schola sic constituatur, ut convenienter deservire queat in iis, quae musicen et cantum spectant in basilica metropolitana Vercellensi.

II. Seminario tamen archiepiscopali, ut instituti munus perseveret, onus maneat sex cantores clericos pro sex *chiantris* sustentandi, qui ab Archiepiscopo Vercellensi inter seminarii alumnos electi, non modo musices sed litterarum quoque ac doctrinarum studio vacabunt. Idem seminarium quotannis *scholae* pueros debita mercede remunerabitur, congruumque stipendium chori magistro persolvet, cuius erit musicen sacram et cantum gregorianum docere.

III. Sex memorati cantores clerici et *pueri scholae* eximuntur in posterum a muniis obeundis in chori servitio, quibus ante tenebantur; sed iis officiis commodius fungentur beneficiarii, mansionarii, sacerdotes cantores vel sacrario addicti, aut acolythi Missae conventuali inservientes.

IV. Archiepiscopo Vercellensi, utpote a SSmo D. N. peculiariter delegato per ven. autographum diei XVIII mensis octobris MDCCCCVIII ad omnia quae musices et sacri cantus instaurationem in ecclesia metropolitana et in archidioecesi Vercellensi spectant, S. Congregatio Consistorialis curam committit normas has ad mentem Sanctitatis Suae applicandi, et in rem deducendi. Quod ut facilius fiat, et nunc et in posterum, sex clerici cantores aeque ac ceteri seminarii alumni et *schola puerorum*, in omnibus quae ad regimen et administrationem pertinent, secluso quovis alio officio, Archiepiscopo pro tempore Vercellensi subiiciantur.

Datum Romae, ex aedibus sacrae Congregationis Consistorialis, die 31 Octobris 1909.

C. CARD. DE LAI, *Secretarius*.

L. ✠ S.

Scipio Tecchi, *Adsessor*.

S. CONGREGATIO RITUUM

I

ADDENDA

IN BREVIARIO ROMANO

DIE 27 IANUARII

IN FESTO S. IOANNIS CHRYSOSTOMI

EPISCOPI CONFESSORIS ET ECCLESIAE DOCTORIS

Ad calcem lectionis VI, post verba **dictasse videatur,** ***addatur:***

Hunc vero praeclarissimum universae Ecclesiae Doctorem Pius decimus Pontifex maximus coelestem oratorum sacrorum patronum declaravit atque constituit.

DOMINICA I IULII

IN FESTO PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. I. C.

In corpore lectionum VII et VIII deleantur divisionis signa, et ante textum lectionis VIII addatur citatio: **Enarrat. in psalm. 95, n. 5.**

Si hoc festum extra Dominicam transferatur, deficiente alia lectione IX, Officii utcumque simplicis, erit sequens

Lectio IX

Serm. 31, alias 344

Habuit ille sanguinem, unde nos redimeret; et ad hoc accepit sanguinem, ut esset quem pro nobis redimendis effunderet. Sanguis Domini tui, si vis, datus est pro te; si nolueris esse, non est datus pro te. Forte enim dicis: Habuit sanguinem Deus meus, quo me redimeret; sed iam, cum passus est, totum dedit. Quid illi remansit, quod det et pro me? Hoc est magnum, quia semel dedit, et pro omnibus dedit. Sanguis Chriti volenti est salus, nolenti supplicium. Quid ergo dubitas qui mori non vis, a secunda potius morte liberari? Qua liberaris, si vis tollere crucem tuam, et sequi Dominum; quia ille tulit suam, et quaesivit servum.

Te Deum laudamus.

DOMINICA INFRA OCTAVAM NATIVITATIS B. MARIAE V.

IN FESTO SANCTISSIMI NOMINIS MARIAE

Si hoc festum extra Dominicam recolatur, deficiente alia lectione IX, Officii utcumque simplicis, erit sequens

Lectio IX

Beata, quae inter homines audire sola meruit prae omnibus: Invenisti gratiam. Quantam? Quantam superius dixerat: plenam. Et vere plenam, quae largo

imbre totam funderet et infunderet creaturam: Invenisti enim gratiam apud Deum. Haec cum dicit, et ipse angelus miratur, aut feminam tantum, aut omnes homines vitam meruisse per feminam: stupet angelus totum Deum venire intra virginalis uteri angustias, cui tota simul angusta est creatura. Hinc est quod remoratur angelus, hinc est quod virginem vocat de merito, de gratia compellat, vix causam prodit audienti, sane ut sensum promoveat, vix longa trepidatione componit.

Te Deum laudamus.

DOMINICA III SEPTEMBRIS

IN FESTO SEPTEM DOLORUM B. M. V.

Si hoc festum extra Dominicam reponatur, deficiente alia lectione IX, Officii utcumque simplicis, erit sequens

Lectio IX

Ecce, inquit, filius tuus: ecce mater tua. Testabatur de cruce Christus, et inter matrem atque discipulum dividebat pietatis officia. Condebat Dominus non solum publicum, sed etiam domesticum testamentum; et hoc eius testamentum signabat Ioannes, dignus tanto testatore testis. Bonum testamentum non pecuniae, sed vitae aeternae; quod non atramento scriptum est, sed Spiritu Dei vivi, qui ait: Lingua mea calamus scribae, velociter scribentis.

Te Deum laudamus.

DIE 3 DECEMBRIS

IN FESTO S. FRANCISCI XAVERII CONFESSORIS

Ad calcem lectionis VI, post verba Sanctis adscripsit, *addatur:*

Pius autem decimus ipsum sodalitati et operi Propagandae Fidei caelestem patronum elegit atque constituit.

DECRETUM

Sanctissimus Dominus noster Pius Papa X, referente infrascripto Cardinali sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, suprascriptas additiones, respectivis suis locis Breviarii Romani inserendas, suprema auctoritate Sua approbavit. Die 10 Novembris 1909.

FR. S. CARD. MARTINELLI, *Praefectus.*

L. ✠ S. Philippus Can. Di Fava, *Substitutus.*

MONITUM. - *In festo sancti Paulini Episcopi et confessoris, sub finem lectionis VII, dicatur:* QUIDQUID de suis donis, *atque sub initium lectionis VIII dicatur* in die MALO ab ira, *et infra* in die MALO liberabit.

II

ADDENDA

IN MARTYROLOGIO ROMANO

DIE 27 IANUARII

Ad calcem elogii sancti Ioannis Chrysostomi, post verba **conditum fuit,** ***addatur:***

Hunc vero praeclarissimum divini verbi praeconem Pius Papa decimus oratorum sacrorum caelestem patronum declaravit atque constituit.

DIE 6 MARTII

Primo loco legitur:

Sanctarum Perpetuae et Felicitatis martyrum, quae nonis Martii gloriosam martyrii coronam a Domino receperunt.

DIE 7 MARTII

Ad calcem elogii sanctarum Perpetuae et Felicitatis, post verba **sub Severo principe,** ***addatur:***

Sanctarum vero Perpetuae et Felicitatis festum pridie huius diei recolitur.

DIE 15 MARTII

Ultimo loco legitur:

Vindobonae in Austria, sancti Clementis Mariae Hofbauer, sacerdotis professi congregationis sanctissimi Redemptoris, plurimis in Dei gloria et animarum salute promovenda ac dilatanda ipsa congregatione exantlatis laboribus insignis; quem virtutibus et miraculis clarum Pius decimus Pontifex maximus in Sanctorum canonem retulit.

DIE 23 MARTII

Ultimo loco legitur:

Barcinone in Hispania, sancti Iosephi Oriol presbyteri, ecclesiae S. Mariae Regum beneficiarii, omnigena virtute, ac praesertim corporis afflictatione, paupertatis cultu, atque in egenos et infirmos caritate celebris; quem in vita et post mortem miraculis gloriosum Pius Papa decimus Sanctorum numero accensuit.

DIE 3 DECEMBRIS

Ad calcem elogii sancti Francisci Xaverii, post verba **hac die celebratur,** ***addatur:***

Pius vero Papa decimus ipsum beatum virum sodalitati et operi Propagandae Fidei caelestem patronum elegit atque constituit.

DECRETUM

Sanctissimus Dominus noster Pius Papa X, referente infrascripto Cardinali sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, suprascripta elogia, ita approbata, Martyrologio Romano suis locis respective inseri iussit. Die 10 Novembris 1909.

Fr. S. Card. Martinelli, *Praefectus.*

L. ✠ S. Philippus Can. Di Fava, *Substitutus.*

III

ORDINIS S. BENEDICTI

CONGREGATIONIS BAVARICAE

DE KALENDARIO IN ECCLESIA FILIALI REGULARIUM, A SACERDOTE SAECULARI ADMINISTRATA, ADHIBENDO.

Gregorius Danner, Praeses congregationis Bavaricae O. S. B., sacrorum Rituum Congregationi humillime quae sequuntur exposuit:

Ad prioratum *Weltenburg*, praedictae congregationis, pertinet parochia non incorporata *Weltenburg* cum quatuor filialibus, e quibus una, scilicet *Staubing*, ob penuriam sacerdotum monasterii, a sacerdote saeculari dioecesis Ratisbonensis administratur, ita tamen ut omnes functiones parochiales ab administratore regulari parochiae *Weltenburg* exerceantur. Nunc quaestio orta est, quodnam kalendarium in praedicta ecclesia filiali *Staubing*, quoad Missae celebrationem, adhibendum sit, utrum regulare i. e. monasterii *Weltenburg*, an dioecesanum Ratisbonense?

Et sacra eadem Congregatio, exquisito Commissionis liturgicae suffragio, propositae quaestioni ita respondendum censuit: *Affirmative* ad primam partem, *negative* ad secundam.

Fr. S. Card. Martinelli, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Philippus Can. Di Fava, *Substitutus.*

IV

PORTUS PRINCIPIS

CIRCA CONSECRATIONEM ECCLESIAE « COEMENTO ARMATO » CONSTRUCTAE.

A Rmo Dño Iuliano Conan, Archiepiscopo Portus Principis sacrorum Rituum Congregationi nuper propositum fuit, pro opportuna solutione, sequens dubium: An ecclesia, constructa vel construenda ex materia quae *coementum armatum* nuncupatur, consecrari valeat, adhibita forma ac ritu Pontificalis Romani?

Et sacra Rituum Congregatio, exquisito Commissionis liturgicae suffragio, ita respondendum censuit: *Affirmative*, dummodo duodecim crucium loca, et postes ianuae principalis, sint ex lapide.

Atque ita rescripsit, die 12 Novembris 1909.

Fr. S. Card. Martinelli, *Praefectus*.

L. ✠ S.

Philippus Can. Di Fava, *Substitutus*.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

S. CONGREGAZIONE CONCISTORIALE

NOMINE

Il S. Padre, con decreto concistoriale da spedirsi per Bolla, si è degnato di nominare;

4 Novembre 1909. **— Il Rev. D. Giacomo Anesagasti, canonico della metropolitana di Guadalaxara, alla sede cattedrale di *Campeche* nel Messico.**

8 Novembre 1909. **— Mons. Giovanni Stariha, Vescovo dimissionario di Lead, alla chiesa titolare vescovile di *Antipatride* di Palestina.**

12 Novembre 1909. **— Il Rev. D. Giuseppe di Gesù Guzmán, canonico della metropolitana di Durango, alla sede cattedrale di *Tamaulipas* nel Messico.**

S. CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

CONCORSO

Per ordine superiore, e in conformità al Regolamento annesso alla Costituzione Apostolica *Sapienti consilio*, parte I, capo 2, si dichiara aperto un concorso per due posti di scrittore nella Segreteria della S. C. del Concilio. I sacerdoti che volessero concorrere sono invitati a presentare alla Segreteria della stessa S. C. regolare domanda, munita dei requisiti necessari e titoli per l'ammissione, nel termine di un mese dalla data del presente avviso.

Roma, 6 Novembre 1909.

B. Pompili, *Segretario*.

L. ✠ S.

S. PENITENZIERIA APOSTOLICA

CONCORSO

Indicitur omnibus et singulis in ordine sacro constitutis, concurrere volentibus ad munus officialis sacrae Poenitentiariae, ut, intra spatium triginta dierum a data praesentium computandum, documenta de nomine, cognomine, patria, consensu Emi Cardinalis Urbis Vicarii, bono proprii Ordinarii testimonio, aetate, requisitis, studiis, conditione, exercitio ceterisque qualitatibus

et gradibus R. P. D. Oresti Giorgi Regenti, vel R. P. D. Iosepho Latini Correctori exhibeant; quibus probatis, admittentur ad concursum, qui habebitur in Secretaria S. Poenitentiariae die 24 Novembris hora octava ante meridiem, pro examine in scriptis; die vero 30 Novembris hora nona ante meridiem in aedibus nostris, pro examine orali.

Datum Romae, ex nostris aedibus, die 22 Octobris 1909.

S. CARD. VANNUTELLI, *Poenitentiarius maior.*

L. ✠ S.

Vincentius Can. Rosetti, *S. P. Capellanus.*

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Il Santo Padre, con biglietto della Segreteria di Stato e con Breve, si è degnato di nominare:

Vescovo assistente al Soglio:

12 Settembre 1909. — Mons. Francesco Baldassarri, Vescovo d'Imola.

Protonotario apostolico ad instar participantium:

12 Ottobre 1909. — Mons. Giuseppe Silvestro Alves de Miranda, della diocesi di Nicteroy.

ONORIFICENZE

Sua Santità, con biglietto della Segreteria di Stato e con Breve, si è degnata di conferire le seguenti onorificenze:

La Commenda con placca dell'Ordine di S. Gregorio magno, classe civile:

25 Ottobre 1909. — Al Sig. Emilio Hennion, della diocesi di Tournai.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio magno, classe civile:

22 Ottobre 1909. — Al Sig. Barone de Schilling, Segretario della Legazione di Russia presso la S. Sede.

25 Ottobre. — Al Sig. Riccardo Giradot, della diocesi di Nizza

La Commenda dell'Ordine di S. Silvesrto:

23 Ottobre 1909. — Al Sig. Avv. Vincenzo Varano, della diocesi di Catanzaro.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

La Santità di nostro Signore, con biglietto di S. E. Rma Mons. Maggiordomo, si è degnata di nominare:

Camerieri segreti soprannumerari:

2 Settembre 1909. **— Il Rev. D. Giovanni Camossetti, dell'archidiocesi di Torino.**

13 Settembre. **— Il Rev. D. E. M. Angelo, dell'archidiocesi di Madras.**

21 Settembre. **— Il Rev. D. Lorenzo Jella, della diocesi di Tivoli.**

8 Ottobre 1909. **— Il Rev. D. Giovanni Kokovay, della diocesi di Vàcz;**

— Il Rev. D. Alessio Watulewicz, della diocesi di Premislia.

22 Ottobre. **— Il Rev. D. Giovanni Buttò, dell'archidiocesi di Udine.**

Camerieri segreti di spada e cappa soprannumerari:

21 *Settembre* 1909. — Il Sig. Visconte Carlo Giuseppe de la Lande, dell'archidiocesi di Rennes;

— Il Sig. Idesbaldo Rotsart de Hertaing, della diocesi di Tournai.

Camerieri d'onore in abito paonazzo:

18 Settembre 1909. **— Il Rev. D. Stefano Piccinelli, della diocesi di Como.**

21 Settembre. **— Il Rev. D. Giuseppe Carrière, della diocesi di Montpellier;**

— Il Rev. D. Victor Deby, della diocesi di Nicaragua.

28 Settembre. **— Il Rev. D. Eusebio Francese, dell'archidiocesi di Vercelli.**

8 Ottobre 1909. **— Il Rev. D. Alfredo Pegado de Castro, della diocesi di Piauhy;**

— Il Rev. D. Giuseppe Maria Pereira Barbedo, della diocesi di Porto;

— Il Rev. D. Giovanni Erpenbeck, della diocesi di Münster;

— Il Rev. D. Agostino Piaggio, dell'archidiocesi di Buenos Ayres.

Cameriere d'onore di spada e cappa soprannumerario:

20 Ottobre 1909. **— Il Sig. Manuele Buch, dell'archidiocesi di Messico.**

Cappellani segreti d'onore:

16 Settembre 1989. **— Il Rev. D. Luigi Bagato, del patriarcato di Venezia.**

15 Ottobre 1909. **— Il Rev. D. Carlo Hommell, della diocesi di Strasburgo.**

NECROLOGIO

18 Ottobre 1909. **— Mons. Pietro Paolo Servonnet, Arcivescovo di Bourges.**